

N:o 87.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 16 Maj 1876.
— — — — Andra Kammaren den 16 — —

Riksdagens underdåniga Skrifvelse, angående stämpelpappersafgiften.

(Bevillnings-Utskottets Betänkande N:o 3, Utlåtande N:o 6 och Mem. N:o 10.)

S. A. K.

Riksdagen får härmed i underdånighet hos Eders Kongl. Maj:t anmäla ej mindre de beslut Riksdagen fattat i anledning af Eders Kongl. Maj:ts nådiga proposition den 18 Januari innevarande år, angående förändringar i nu gällande föreskrifter om stämpladt papper, än äfven de ändringar Riksdagen eljest i följd af inom Riksdagen väckta framställningar vidtagit i nuvarande stämpelpappersförfattning.

Innan Riksdagen, med iakttagande af nämnda författnings paragraf-följd, närmare redogör för sina beslut uti ifrågavarande hänseenden, torde det emellertid desto hellre vara nödigt att förutskicka några allmänna erinringar, synnerligen angående författningens nuvarande i vissa fall invecklade uppställning, som det tvifvelsutan är lika angeläget ur administrationens som ur de skattskyldiges synpunkt, att äfven denna beskattningslag erhåller en i möjligaste måtto enkel och lättfattlig lydelse, och Riksdagen i sådant hänseende beslutat åtskilliga afvikelser ej mindre från hvad nu finnes stadgadt än äfven från Eders Kongl. Maj:ts i omförmälda nådiga proposition framställda förslag.

Då vid 1874 års riksdag härads höfdingarnes löneförmåner reglerades och en väsentlig del af deras förra sportler utbyttes emot fasta löneanslag, ville man bereda tillgång för bestridandet af den ökade statsutgiften genom att förvandla den vid landtdomstolarne nedsatta expeditions-lösen till motsvarande belopp stämpelpapper. Härigenom uppkom ej alle-

nast i allmänhet en dubbel grund för kartering af en stor del handlingar, som skola ingifvas till eller utgifvas från landtdomstolarne, utan invecklades ännu mera denna kartering derigenom, att samma handling, som, enligt den ena grunden, borde draga lika stämpelafgift för hvarje ark, hvaraf en expedition består, efter den andra grunden åter skulle beläggas med olika stämpel för första, andra och följande ark. Handlingar, hvilka i och för sig ansetts och ansågos böra vara fria från stämpelbevollning i allmänhet, förklarades likväl vid landtdomstolarne så till vida stämpelpflichtiga, som det belopp, hvarmed expeditionslösen blifvit nedsatt, skulle med stämpelpapper ersättas. Närmaste följden af denna anordning har naturligen blifvit ett synnerligen tidsödande och ansvarsfullt arbete för landtdomaren, såsom tillika expeditionshafvande och ansvarig för riktig kartering — ett arbete, som väl kan befaras alltför mycket inkräkta på domarens egentliga och viktigare verksamhet; men äfven för de rättssökande har tillfället att förvissa sig om den påförda beskattningens riktighet härigenom i hög grad försvårats.

Oegentligheterna i omförmälda hänseende förbisågos ingalunda af 1874 års Riksdag; men den ordning, i hvilken frågorna om regleringen af häradshöfdingarnes löner och om deraf påkallade förändringar i stämpelpappersförordningen hos Riksdagen förekommo, lemnade icke rådrum för en fullständigare omarbetning af sistnämnda förordning; och den der vid antagna författning hade under sistlidne riksdag nyss trätt i tillämpning, hvarförutan den då ifrågasatta och slutligen antagna nya lagstiftning angående lagfarts- och inteckningsärenden först borde afvaktas, innan någon mera omfattande omarbetning af stämpelpappersförordningen företogs.

Nu har Eders Kongl. Maj:t, i sammanhang med förslaget till ny lönereglering för rikets Hofrätter, uti omförmälda nådiga proposition, under förutsättning, att sportlerna hos Hofrätterna komme att hufvudsakligen indragas och ersättas med bestämda löneanslag, äfven för den härigenom uppkommande kostnad, likasom förut vid häradshöfdingelönerregleringen, föreslagit att bereda ersättning genom förhöjd stämpelpappersafgift; hvarvid, bland annat, blifvit ifrågstäldt, att, jemte den egentliga stämpelpappersafgiften, särskild tilläggsstämpel, motsvarande indragen expeditionslösen, skulle vissa handlingar åsättas. Härigenom komme visserligen, likasom vid löneregleringen för häradshöfdingarne afsågs, ersättningen till statsverket att med en viss aritmetisk noggrannhet bestämmas; men mot åtgärden framställa sig dock, om man företrädesvis har anspråk på enkelhet i beskattningens uppställning och tillämpning, samma anmärkningar, som här förut i afseende å nu gällande be-

stämmelser angående kartering af handlingar vid landtdomstolarne blifvit anförda och hvilka anmärkta olägenheter tvifvelsutan äfven åsyftas med den i Eders Kongl. Maj:ts proposition uttryckta mening, att någon för-
enkling eller utjemning af stämpelbeloppen i allmänhet måtte vidtagas.

Otvifvelaktigt hade det för vinnande af ett sådant mål varit önskligt, att Eders Kongl. Maj:ts med de krafter, som stå till Regeringens förfogande, låtit utarbета och för Riksdagen framlägga ett fullständigt förslag till författning, men då Riksdagens uteslutande beskattningsrätt i bevillningsfrågor måhända ansetts böra förbehålla Riksdagen initiativet i sådant hänseende, har Riksdagen, såvidt det stått i dess förmåga, sökt åstadkomma den af synnerligt behof nu påkallade förenklingen.

Härvid har det af flera skäl synts Riksdagen vara af jemförelsevis ringa vikt, om någon mindre rubbning i förhållandet emellan nu bestämda stämpelpappersafgifter för olika rättshandlingar komne att inträda, ty det ena som det andra afgiftsbeloppet har väl på sin tid icke blifvit eller kunnat blifva efter någon allmängiltig rättsgrund noga afvägdt. Och öfver hufvud torde dessutom väl kunna antagas att en utjemning, som medför något högre utgift i ena och något lägre utgift i andra fallet, i längden någorlunda lika fördelar den beskattning, en hvar får vidkännas.

Riksdagen har icke heller tvekat att i flera fall och synnerligen angående stämpelpappersafgiften för rättegångshandlingar besluta i någon mån förhöjd beskattning. Under en ganska lång tidrymd hafva stämpelpappersafgifterna i allmänhet bibehållits oförändrade och innefatta i förhållande till penningevärdets fall långt mindre känbar beskattning och i förhållande till statsverkets stegrade utgifter för rättsväsendets uppehållande och utveckling vida obetydligare bidrag till fyllande af detta statsbehof än på den tid, då dessa afgifters belopp fastställdes. Med samhällsutvecklingen i allmänhet och näringslivets alltmera äfven till landsbygden utsträckta verksamhet framstår det oafvisliga behofvet af landtdomstolarnes permanenta rättsförhandlingar, men för att bereda tillgångar till anordningar i sådant syfte erfordras betydliga inkomster, hvilka torde företrädesvis kunna och böra beredas genom skälig förhöjning i de för rättshandlingar hittills bestämda stämpelpappersafgifter.

Riksdagen har härmed i sina allmänna drag antydtt de grundsatser, som vid de beslutade förändringarne i stämpelpappersförordningen varit bestämmande, och öfvergår nu till redogörelse för de särskilda besluten.

§ 2.

I anledning af de förändringar Riksdagen i § 5 af stämpelpappersförordningen vidtagit, blifva icke allenast de för utgående expeditioner

vid underdomstolarne nu afsedda helarkskartor å 25 och 75 öre samt 1: 25 krona, utan ock de hufvudsakligen för kartering af uppbudsbevis nu erforderliga beläggningsstämplar å 2 kronor 50 öre, samt enahanda stämplar å 13 kronor, afsedda för kartering af domar, utslag och resolutioner från statsdepartementens och Justitie-revisionens expeditioner, hädanefter öfverflödiga, hvaremot helarkskartor å 2 och 3 kronor komma att erfordras; och har Riksdagen fördenskull åt § 2 i förordningen gifvit i omförmälda hänseenden den förändrade lydelse, bifogade förslag till författning innehåller.

§§ 3 och 4.

Vid tillämpningen af de i §§ 3 och 4 intagna föreskrifter om stämpelafgift för fullmakter, konstitutioraler och förordnanden, som af Kongl. Maj:t eller af rikets embetsbetsverk och andra offentliga myndigheter meddelas, har, efter hvad Riksdagen erfarit, den åsigt gjort sig gällande, att någon särskild stämpelefgift icke skulle en löntagare affordras, hvarken då han kommit i åtnjutande af sådan löneförhöjning, som, efter vissa tidsperioder, redan är i äldre aflöningsstater för samma tjänstegrad medgifven, eller då aflöningsförhöjning blifvit genom ny stat tjensten tillagd. Följden af en sådan utan tvifvel emot lagstiftarens mening stridande tolkning måste naturligen blifva icke blott ganska väsentlig förlust för statsverket utan också en anmärkningsvärd olikhet i den stämpelpappersbeskattning, som tjenstemän, hvilka befinnas i åtnjutande af enahanda löneförmåner, få vidkännas.

För vinnande af rättelse i dessa hänseenden har Riksdagen, på sätt bifogade författningsförslag utvisar, vidtagit förändringar i afseende å dels de stadganden i §§ 3 och 4, genom hvilka stämpelpappersafgiften för fullmakter, konstitutioraler och förordnanden i allmänhet bestämmes, dels det i § 3 intagna stadgande angående stämpelpappersafgiften för fullmakter, konstitutioraler, öppna bref, protokollsutdrag m. m., hvarigenom embeten, tjänster eller befattningar vid de Kongl. hofven bortgifvas, dels ock hvad under § 4 för resolution eller fullmakt på tjenstebyte eller transport är stadgadt.

§ 4.

I afseende å stämpelbeläggning af fullmakt, konstitutioral eller antagningsbevis för notarii publici, skeppsklarerare och stadsmäklare var före 1871 års riksdag stadgadt, att härvid skulle följas enahanda grund

som den för civile embets- och tjenstemän förut gällande, nemligen att stämpeln beräknades till 5 procent af den med tjensten förenade inkomst, hvilken i de fall, der beständ lön icke var med tjensten förenad, bestämdes till medeltalet af de sista fem årens tjensten åtföljande aflöningsförmåner, för hvilka bevillning efter andra artikeln blifvit erlagd. Vid berörda års riksdag undergingo dessa stadganden den förändring, att stämpelafgifterna utbyttes mot nuvarande fixa belopp, hvilka bestämdes med ledning af den då för stämpelafgiften å fullmakter och förordnanden i allmänhet stadgade grund, eller efter beräkning af 5 procent å den medelinkomst, som de ifrågavarande tjensterna lemnat. Sedan emellertid den till 5 procent å lönebeloppet bestämda stämpel å fullmakter, konstitutorialer och förordnanden, hvilka af Kongl. Maj:t eller rikets embetsverk och andra offentliga myndigheter utfärdas å embeten, tjenester eller beställningar med verklig lön, blifvit vid sistlidet års riksdag nedsatt till 1 procent af nämnda belopp, har det synts Riksdagen billigt och rättvist, att en motsvarande nedsättning jemväl komme att ega rum för förordnanden till nu ifrågavarande tjenstebefattningar och detta desto hellre som antalet af dylika befattningar icke är genom någon lag begränsadt, utan kan af ortmyndigheterna efter godtfinnande ökas, då ock inkomsterna af samma befattningar på flera personer fördelas.

I följd häraf och med ledning af införskaffade upplysningar angående de inkomster, för hvilka notarii publici, skeppsklarerare och stadsmäklare i Stockholm, Göteborg, Gefle och Malmö hvar för sig varit år 1875 bevillningstaxerade, har Riksdagen åt hvad § 4 innehåller i afseende å stämpel för fullmakter, konstitutorialer eller antagningsbevis för notarii publici, skeppsklarerare och stadsmäklare, gifvit den förändrade lydelse författningsförslaget utvisar.

I afseende å § 4 af stämpelpappersförordningen förekommer vidare, att Eders Kongl. Maj:t i ofvan omförmälda nådiga proposition föreslagit, att fullmakter, som af rikets Hofrätter utfärdas, skulle utöfver den i allmänhet för dylika handlingar stadgade stämpelafgift beläggas med en särskild tilläggsstämpel af 3 kronor 50 öre, motsvarande nu utgående lösen och sigillpenningar, hvilka afgifter hädanefter komme att upphöra.

Med hänsyn till vigten af författningens förenkling och då det för statsverket säkerligen är utan betydelse om de jemförelsevis få fullmakter, hvilka Hofrätterna årligen utfärda, befrias från den sålunda föreslagna särskilda stämpelafgift, har Riksdagen ansett sig kunna eftergifva denna afgift.

§ 5.

Sedan Riksdagen i nära öfverensstämmelse med Eders Kongl. Maj:ts förslag bifallit den, mot de flesta sportlernas indragning, med bestämda löncanslag ordnade löneregleringen för rikets Hofrätter, har Riksdagen jemväl hufvudsakligen antagit den af Eders Kongl. Maj:t uti ofvanberörda nädiga proposition föreslagna anordning, hvarigenom statsverkets kostnader för denna lönereglering skola med förhöjda stämpelpappersafgifter å Hofrätternas expeditioner ersättas. Då någon liknande förändring i afseende å rikets kollegier och andra till samma afdelning som Hofrätterna nu hänförda embetsverk ännu icke vidtagits, har häraf blifvit en nödvändig följd, att de hittills under berörda afdelning sammanförda embetsverk, för hvilka olika expeditionslösen och olika stämpelafgifter hädanefter komma att gälla, varda i författningen åtskilda, och således att rikets Hofrätter såsom en särskild afdelning för sig upptagas.

Likaledes och med anledning deraf att Riksdagen i allmänhet sammanslagit de för vissa af underdomstol eller underdomare å landet utfärdade expeditioner för närvarande enligt dubbla grunder utgående stämpelafgifter, vid hvilket förhållande landtdomstolarne icke heller ansetts böra bibehållas i samma afdelning som öfriga underdomstolar med flera andra embetsverk och myndigheter, enär detta skulle hafva till följd att åtskilliga expeditioner från t. ex. stadsdomstolarne och Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande komme att få vidkännas betydligt drygare stämpelafgifter, än nu är fallet, utan att likväl tillgodonjuta någon minskning i den för närvarande utgående lösen, har Riksdagen beslutat, att underdomstolarne å landet skola från de i första afdelningen i § 5 nu upptagna embetsverk afskiljas och i en särskild afdelning upptagas.

Då brottmålen för närvarande i allmänhet äro i fråga om expeditionslösen likställda med tvistemål; då för bevis och andra handlingar, som i brottmål af domare eller underdomstol å landet mot lösen utfärdas, frihet från den i § 5 mom. 2 af stämpelpappersförordningen omförmälda särskilda stämpel, som motsvarar indragen anpart af expeditionslösen, icke åtnjutes, och då Eders Kongl. Maj:ts utslag, hvad angår de för enskild part utskrifna exemplar, uti brottmål beläggas med den i tvistemål utgående stämpel, derest ej på grund af 7 § 1 mom. i berörda förordning befrielse åtnjutes, har Riksdagen ansett sig böra besluta, att utgående handlingar i brottmål i allmänhet skola i afseende å stämpelbeläggning behandlas lika som enahanda expeditioner i tvistemål.

I följd häraf hafva krigsöfverdomstolar äfvensom Riksrätten ansetts

böra upptagas bland de i § 5 uppräknade embetsverk och myndigheter, der stämpelpappersavgift underkastade handlingar kunna förekomma.

Beträffande åter afgifterna för olika handlingar, hvilka från de särskilda embetsverksafdelningarne utlemnas eller dit ingifvas, så har Eders Kongl. Maj:t i omförmälda nådiga proposition föreslagit, bland annat, att följande från Hofrätt utgående expeditioner borde beläggas med stämplat papper till nedannämnda belopp, nemligen:

Dom, på ett ark	10	kronor
» på två ark	12	»
» på tre ark	14	»

O. S. V.

Utslag på ett ark	8	»
» på två ark	10	»
» på tre ark	12	»

O. S. V.

äfvensom att å Eders Kongl. Maj:ts genom Justitierevisionsexpeditionen utfärdade domar, utslag och resolutioner stämpelbeloppet för första arket måtte höjas med 2 kronor och således komma att uppgå till 15 kronor;

hvarjemte Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att en särskild tilläggsstämpel af 3 kronor 50 öre för första arket och 1 krona 50 öre för hvarje af de öfriga skulle bestämmas för »resolution med rubrik», som från Hofrätt utfärdas.

Riksdagen, som icke ansett nödigt att bestämma en särskild stämpelavgift för sistnämnda resolutioner, har deremot, hufvudsakligen delande de åsikter, hvilka i den nådiga propositionen blifvit framställda till stöd för föreslagen förhöjning af stämpelavgifterna för domar och utslag från Hofrätterna, dock funnit den afvikelse från samma förslag böra ega rum, att dessa domar och utslag äfvensom nyssnämnda resolutioner beläggas med lika stämpelavgift i förhållande till expeditionernas omfång, på sätt redan länge egt rum i afseende å Eders Kongl. Maj:ts domar, utslag och resolutioner. Det finnes nemligen, enligt Riksdagens tanke, icke någon allmängiltig grund, hvarföre ett beslut, som utfärdas under benämningen dom, skall beläggas med högre avgift, än om expeditionen benämnes utslag eller resolution, helst dessa olika benämningar ingalunda bero af vigten och betydelsen utaf den rättsfråga, som genom beslutet får sin lösning.

Utgående således från det antagande, att likhet i stämpelavgifter borde stadgas för dessa olika benämnda expeditioner från samma embetsverk, har Riksdagen ansett sig kunna desto hellre bestämma stämpel-

afgiften för första arket af domar, utslag och resolutioner, som från Hofrätt expedieras, till medelbeloppet af de utaf Eders Kongl. Maj:t för domar och utslag föreslagna afgifter, eller 9 kronor, som härigenom, efter förhållandet emellan antalet med lösen belagda domar och utslag under de sistförflutna åren, någon minskning af den i Eders Kongl. Maj:ts förslag afsedda inkomst alls icke uppkommer.

Hittills har stämpelafgiften för Eders Kongl. Maj:ts domar, utslag och resolutioner, ehvad expeditionen utgått från Justitierevisionen eller från annan afdelning af Eders Kongl. Maj:ts kansli, varit lika; och om än de i Eders Kongl. Maj:ts proposition nu anförda skäl för höjande af denna stämpelavgift hufvudsakligen stå i sammanhang med den för Hofrätternas expeditioner föreslagna förändring samt ega närmaste tillämpning på beslut, som expedieras genom Justitierevisionen, har det likväl synts Riksdagen mindre lämpligt att nu införa en skiljaktighet för sistnämnda beslut, helst det hufvudsakliga skälet till förhöjning i afgiften, eller att bereda bidrag till statsverkets ökade utgifter för löneroglering, lika mycket eger tillämpning på öfriga afdelningar af Eders Kongl. Maj:ts kansli som på Justitierevisionen. Riksdagen har följaktligen funnit sig böra bestämma jemlik förhöjning i stämpelafgiften för alla Eders Kongl. Maj:ts domar, utslag och resolutioner, oberoende af den kansliafdelning, från hvilken de expedieras.

I sammanhang härmed har Riksdagen, som för undanröjdande af all tvetydighet och för att bringa förevarande stadgande i närmare öfverensstämmelse med gällande expeditionstaxa ansett sig böra efter orden »domar, utslag och resolutioner» tillägga orden »med rubrik», underkastat de utslag och resolutioner af ofvanberörda slag, som utgifvas af de under nuvarande 1:a och 2:a afdelningarne i öfrigt upptagna embetsverk och myndigheter, en något förhöjd stämpelavgift. I afseende å den af Riksdagen för underdomstolar å landet bildade särskilda afdelning erfordras icke någon bestämmelse för berörda handlingar, enär enligt Kongl. förordningen den 30 November 1855 angående expeditionslösen, domar, utslag och resolutioner med rubrik icke få vid underdomstolar utgifvas.

Vid stadgandet om nu omförmälda domar, utslag och resolutioner hafva likasom i fråga om protokoll blifvit tillagda orden »som part eller sökande är pliktig att lösa».

I öfverensstämmelse med hvad Riksdagen således anført, har Riksdagen till de i bilagda författningsförslag upptagna belopp bestämt stämpelafgiften för domar, utslag och resolutioner med rubrik, hvilka part eller sökande är pliktig att lösa, och som utgifvas från de olika i § 5 uppräknade afdelningar af embetsverk och myndigheter.

Vidare

Vidare har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att en mot nuvarande lösen och sigillpenningar svarande tilläggsstämpelavgift skall bestämmas för följande från rikets Hofrätter utgående handlingar, nemligen:

	Kr. öre.
å kallelse.....	— 75
» protokoll i revisionssak, för hvarje ark.....	1: 50
» protokoll annat, som part är pliktig att lösa:	
för första arket.....	3: —
för hvarje af de öfriga.....	1: 50
» resolution, kommunikations- eller remiss i enskilda mål, som ej äro af brottmåls egenskap.....	— 75
» stämning:	
för första arket.....	2: 50
för hvarje af de följande.....	1: —

Riksdagen har redan i det föregående erinrat derom, huruledes den år 1874 vid häradshöfdingelönernas reglering medelst påbudet om tillägsstämpelavgifter införda dubbla grund för dessa handlingars kartering väl varit egnad att bereda en aritmetiskt noga bestämd godtgörelse för vissa indragna sportler, men på samma gång invecklat förevarande beskattningslag och försvärat både tillämpningen från tjenstemannens och kontrollen från de beskattades sida; hvarföre också Riksdagen ansett sig böra upphäffa bestämmelserna härom i afseende å underrätterna på landet samt vidtaga andra bestämmelser, som kunde bereda statsverket full godtgörelse.

Om också medgifvas måste, att de dubbla afgiftsbestämmelserna i afseende å Hofrätternas expeditioner vid tillämpningen skulle medföra jämförelsevis mindre olägenheter, torde likväl äfven dessa vara nog afsevärda, för att böra helst undvikas; och då hvarken ur statsverkets eller de beskattades synpunkt kan vara af någon vikt, att just de afgifter, som nu under olika former för vissa handlingar utgå, blifva till sammanräknade beloppet oförändrade, har Riksdagen varit af den åsigt, att enklare beskattningsgrunder borde i stället, så vidt ske kunde, äfven här uppställas.

Sålunda har Riksdagen ansett särskild tilläggsstämpel enligt nuvarande § 5 mom. 2 för deri uppräknade »Afskrifter», »Instrument» och »Tergalresolutioner», äfvensom enligt Eders Kongl. Maj:ts förslag för »kallelse» vid Hofrätt kunna undvikas derigenom, att dessa handlingar, såsom före år 1875 egt rum, underkastas den stämpelavgift, som för utgående, ej särskildt specificerade handlingar i allmänhet bestämmes, helst

en allmän förhöjning i denna stämpelafgift blifvit af Riksdagen vidtagen; och befrielsen från särskild tilläggsstämpel för Hofrätternas kommunikationsresolutioner och remisser i enskilda mål, som ej äro brottinål, hvilka handlingar hittills varit från stämpelafgift fria, kan icke medföra någon afsevärd statsförlust, då hela den expeditionslösen, som för dylika resolutioner i Svea Hofrätt hittills utgått och nu skulle med tilläggsstämpel ersättas, för de sex senaste åren i medeltal icke utgjort fullt 400 kronor om året.

Af helt annan betydelse är deremot den sportelinkomst, som lösen för Hofrätternas protokoll i revisionssaker och andra mål hittills medfört och hvilken nu skulle med tilläggsstämpel ersättas. Men ersättningen härför, likasom för den tilläggsstämpel som nu är stadgad för protokollet vid underdomstolarne på landet, har synts Riksdagen kunna på ett lämpligare sätt beredas derigenom att stämpelafgiften för protokoll i allmänhet bestämdes till sådant belopp, att den i det hela betäcker de olika afgifter, som hittills både såsom lösen och för stämpelpapper erlagts. Sådan stämpelafgift för protokoll har Riksdagen ansett sig böra bestämma icke såsom nu vid underdomstolarne på landet, och såsom Eders Kongl. Maj:ts nådiga proposition innehåller för andra protokoll vid Hofrätterna än dem i revisionssaker, till olika belopp för särskilda ark i samma expedition, utan till lika belopp för hvarje ark, hvarigenom eljest lätt skeende miss-tag vid utskrifningen undvikas.

Enahanda förfaringssätt har Riksdagen ock ansett sig, i stället för den i § 5 mom. 2 vid Häradsrätterna stadgade och den af Eders Kongl. Maj:t vid Hofrätten föreslagna tilläggsstämpel, böra vidtaga i afseende å »stämningar», »konstitutorialer» och »förordnanden».

Af de flera bevis, för hvilka i 2:dra mom. af § 5 nu stadgas tilläggsstämpel, hafva de om meddelande af första uppbud nu mera genom den nya lagstiftningen om lagfart helt och hållet upphört. Bland öfriga bevis, för hvilka, med vissa undantag, i 5 § mom. 2 stadgas stämpelafgift till enahanda belopp med derför utgående lösen, torde egentligen endast gravationsbevis inbringa någon mera nämnvärd statsinkomst, men stadgandet, sådant det nu förekommer, föranleder för landtdomaren det mångfaldiga besvär, som beror af dubbel grund för karteringen.

Till förenkling härutinnan har det synts Riksdagen lämpligt, att för gravationsbevis, som af domare på landet utfärdas, i § 5 införa ett särskildt stadgande, som bereder statsverket i det hufvudsakliga oförminskad inkomst; men att deremot alla andra bevis, der de fortfarande skola med stämpel beläggas, underkastas enahanda afgift, som för handlingar i allmänhet stadgas.

Eders Kongl. Maj:ts nådiga proposition innehåller i detta hänseende den allmänna hemställan, huruvida icke kunde finnas lämpligt att höja stämpelbeloppen å några från underdomstolarne utgående handlingar och deribland lagfartsbevis samt alla de handlingar, hvilka för närvarande beläggas med ett belopp af endast 25 öre.

Då emellertid Riksdagen ansett det icke vara skäligen att, sedan numera lagfart å fång, som hittills icke varit sådan behandling underkastade, skall ega rum, i någon nämnvärd mån fördyra dessa rättsförhandlingar, har Riksdagen funnit sig icke böra bestämma någon annan eller högre afgift för lagfartsbevis än den, som i allmänhet för utgående handlingar stadgas. Denna afgift åter har synts Riksdagen skäligen kunna, på sätt bifogade författningsförslag ock utvisar, bestämmas till 50 öre vid 1:a, 2:a och 3:dje afdelningarne samt 1 krona vid 4:de och 5:te afdelningarne; och har Riksdagen likaledes beslutat, att den stämpel, hvarmed ansökningar, besvärs- och förklaringskrifter, som inlemnas till de under 3:dje, 4:de och 5:te afdelningarne i författningsförslaget upptagna verk och myndigheter beläggas, skall förhöjas till 50 öre för hvarje ark.

På grund af det sålunda anförda har Riksdagen, med upphäfvande af nuvarande 5 § 2:dra mom., beslutat att särskild tilläggsstämpel för kallelse, protokoll och kommunikationsresolution eller remiss samt stämning vid Hofrätterna, på sätt Eders Kongl. Maj:t föreslagit, icke skall ega rum, samt att icke heller lagfartsbevis skola beläggas med särskild tilläggsstämpel; hvaremot Riksdagen för protokoll, som part eller sökande är pliktig att lösa, ehvad det innefattar beslut eller icke, för stämningar, konstitutorialer och förordnanden, för gravationsbevis, som af domare på landet meddelas, för annat bevis, äfvensom alla andra utgående handlingar samt afskrifter och för ansökningar, besvärs- och förklaringskrifter, som inlemnas till de under 3:dje, 4:de och 5:te afdelningarna upptagna verk och myndigheter, bestämt de stämpelafgifter, som författningsförslaget utvisar.

I anledning deraf att »Lejde- och Pardonsbref» väl numera sällan torde ifrågakomma, har det synts Riksdagen onödigt att fortfarande stadga ett särskildt stämpelbelopp å dessa handlingar, hvilka lämpligen torde, derest de ifrågakomma, förses med stämpelpapper lika med annan från Eders Kongl. Maj:t utgående resolution; och har Riksdagen följaktligen beslutat, att ifrågavarande rubrik skall utur författningen utgå.

Eders Kongl. Maj:ts nådiga proposition innehåller jemväl förslag derom att afsked och förmynderskapsbevis, som af Hofrätt utfärdas, skulle beläggas med stämpelafgift, de förra af 4 kronor och de senare af 3 kronor, men då ingendera af dessa handlingar har synts Riksdagen

vara af beskaffenhet att böra beläggas med annan stämpelafgift än den för utgående handlingar i allmänhet bestämda, har hvad Eders Kongl. Maj:t i detta hänseende föreslagit icke vunnit Riksdagens bifall.

I öfverensstämmelse med hvad här ofvan blifvit anfördt, har Riksdagen åt § 5 i sin helhet gifvit den förändrade lydelse, som bifogade förslag till författning utvisar.

§ 6.

Den för bilbref äfvensom för »folkpass eller sjömansrulla för skeppare och besättning på resor till utrikes ort» stadgade stämpelafgift af 75 öre har Riksdagen ansett böra jemnas till en krona.

Uti ofvanberörda nådiga proposition har Eders Kongl. Maj:t föreslagit, att till Hofrätt ingifven bouppteckning skulle vid inlemnande och inregistrering beläggas med stämpel till samma belopp, som i fråga om underdomstol (å landet) vore stadgadt och derutöfver 50 öre.

Då Riksdagen ansett det vara viktigt att den i sammanhang med löneregleringen för Hofrätterna indragna lösen för ifrågavarande handlingar varder, på samma sätt som vid underdomstol å landet egt rum, med stämpel ersatt, har Riksdagen funnit sig böra hufvudsakligen bifalla hvad Eders Kongl. Maj:t sålunda föreslagit. Den särskilda af Eders Kongl. Maj:t ifrågasatta tilläggsstämpeln af 50 öre, som synbarligen skulle motsvara den för inregistrering af bouppteckning vid lantdomstol qvarstående lösen, har dock Riksdagen för vinnande af mera enkelhet uti hithörande stadganden ansett sig kunna eftergifva. Enär härjemte för ernående af ytterligare förenkling af dessa stadganden det syntes Riksdagen att den stämpelafgift, hvarmed bouppteckningar i allmänhet skola förSES, borde sättas till 25 öre för hvarje fulla 100 kronor — i stället för en fjerdedels procent — af behållningen i boet, har alltså den i § 6 af stämpelpappersförordningen förekommande rubriken bouppteckningar erhållit den förändrade lydelse, författningsförslaget utvisar.

Enär »certepartier eller fraktslut om fartyg» då de vid domstol eller hos exekutor företes, icke rimligen böra förSES med stämpel till högre belopp än i afseende å skuldebref i dylika fall är stadgadt, har Riksdagen ansett sig böra för ifrågavarande handlingar vidtaga en nedsättning af stämpelbeloppet från 30 öre till 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af den fraktsumma, hvarför betalning sökes.

Då till följd af stadgandena uti Eders Kongl. Maj:ts nådiga förordning den 16 Juni 1875 angående lagfart å fäng till fast egendom,

fastebref icke vidare komma att utfärdas, har rubriken fastebref blifvit utur ifrågavarande 6 § utesluten.

Enligt nu gällande stadganden förses fribref för fartyg och båtar med stämpel af 40 öre och derom utgifna förbindelser med 20 öre. Då en sammanjemkning af dessa belopp i förening med en skälig förhöjning synts Riksdagen lämplig, har Riksdagen bestämt stämpeln å fribref för fartyg och båtar samt derom utgifna förbindelser till belopp af 50 öre.

Stämpelafgiften å fördels- och undantagskontrakt äfvensom den stämpel, hvarmed — derest arrende- och andra kontrakt angående egen- dom, hus m. m. innehålla bestämmelser rörande persedlar eller förmåner, hvilka icke finnas i markegångstaxan uppförda eller blifvit i kontraktet visst värde i penningar åsatta — sådana kontrakt böra för den till värdet obestämda förmånen beläggas, hafva af Riksdagen blifvit jemnade från nu stadgade 40 öre till 50 öre.

Då det i § 6 förekommande stadgande om stämpel å försäkrings- bref, förnyelsebevis, premieqvittens eller annan dylik handling, utfärdad af utländskt försäkringsbolag eller dess agent här i riket, icke undergått någon förändring, sedan detsamma i stämpelpappersförfattningen den 27 November 1857 för första gången intogs, har Riksdagen, med afseende å den minskning penningevärdet sedan nämnda tid undergått, förhöjt minimibeloppet af ifrågavarande stämpel från 25 till 50 öre.

I sammanhang härmed och enär dylika, af inhemska försäkrings- bolag utfärdade handlingar, då de inför domstol eller exekutor företes, äro till sin natur fullt jemförliga med skuldebref, har Riksdagen, på sätt författningsförslaget utvisar, beslutat att i dessa fall sådana handlingar, ehvad de äro af inhemska eller utländska försäkringsbolag meddelade, skola beläggas med stämpel till lika belopp, som för skuldebref är före- skrifvet.

I följd häraf har, i stället för det vid rubriken Sjöassuransbref förekommande stadgande, hänvisning der lemnats till Försäkringsbref.

Enär nuvarande stadgande om stämpelbeläggning af geometriska kartor, som utgifvas från Generallandtmäterikontoret samt af landtmätare i landorterna, ej kan tillämpas annat än å egokartor öfver hemman eller hemmansdelar, hafva hitintills kartor öfver uti mantal ej satt jord, såsom lägenheter och allmänningar med flera, äfvensom öfver rågångar, vägar och sjöar, samt kartor, upprättade för egoutbyten och vattenaftapp- ningar varit fria från stämplat papper. Detta förhållande har Riksdagen ansett icke vara följdriktigt, utan har det synts Riksdagen billigt och rättvist, att alla slag af omförmälda geometriska kartor borde med stämpel

till lika belopp förses; och har Riksdagen satt detta stämpelbelopp till 50 öre.

Uti första och tredje momenten af den i § 6 förekommande rubriken köpe-, bytes- och gåfvobref samt testamentariska förordnanden hafva, i följd af nådiga förordningen den 16 Juni 1875 angående lagfart å fång till fast egendom, vidtagits några mindre, i bifogade författningsförslag intagna redaktionsförändringar.

Då, enligt hvad Riksdagen inhemtat, liiquidationer öfver kronofordringar icke vidare ifrågakomma, har rubriken derom blifvit ur § 6 utesluten.

Den olikhet, som i afseende å stämpelafgiften för notariatsbref eller af notarii publici utgifna bevis och protester nu eger rum mellan svenskar och utlänningar, har Riksdagen ansett lämpligt att borttaga, samt fördenskull bestämt att berörda handlingar, ehvad de utfärdas till svenska eller utländska undersåtar, skola för hvarje ark beläggas med stämpel af 50 öre.

Hittills hafva resepass belagts med stämpel till olika belopp, dels derest de utfärdats till inrikes orter och Norge eller till utrikes ort, dels ock derest passet afsett två eller flera personer eller ock blott en person; dock hafva från stämpelafgift varit fritagna de, som resa i kronans ärende, samt de, hvilka för fattigdom undfå pass gratis. Till förenkling af dessa stadganden har Riksdagen beslutat att, med bibehållande af nuvarande bestämmelser angående dem, som äro från dylik stämpelafgift befriade, resepass till inrikes orter eller Norge, ehvad passet afser en eller flera personer, skola beläggas med stämpel till belopp af 50 öre, samt resepass till utrikes ort, ehvad detsamma gäller för en eller flera personer, förses med stämpel af 1 krona 50 öre.

Nuvarande stämpelafgifter för prestebref samt skiljobref i äktenskap och trolofning har Riksdagen ansett skäligen kunna till 1 krona förhöjas.

Efter de förändringar, vår näringslagstiftning i senare tider undergått, utfärdas numera ytterst sällan några tillståndsbevis till anläggande af bergverk, manufakturier, sågar, pappers- och andra bruk; och då bibehållande af särskild bestämmelse angående stämpelbeläggning af dylika bevis under sådana förhållanden synts onödigt, helst dessa bevis, då de någon gång ifrågakomma, blifva stämpelbelagda lika med annan utgående expedition, har Riksdagen borttagit den i § 6 om berörda tillståndsbevis förekommande rubrik.

Den för vågattester till låns erhållande nu gällande stämpelafgift af 25 öre har Riksdagen, då de låneafstal, vid hvilka dessa attester ifråga-

komma, i allmänhet röra affärer af större betydhet, ansett sig kunna till dubbla beloppet förhöja.

De redaktionsförändringar, Riksdagen i afseende å öfverskriften till § 6 äfvensom i öfrigt uti samma § vidtagit, äro uti bilagda författningsförslag upptagna.

§ 7.

Såsom redan är anfördt, har Riksdagen ansett utgående expeditioner i brottmål i allmänhet icke böra vara från stämpel befriade; och har Riksdagen derföre dels vid rubriken *aktioner*, fiskaliska, fogat det tillägg, bilagda författningsförslag utvisar, dels ur ifrågavarande § uteslutit rubrikerna *bevis* af domare och embetsmän i brottmål samt *ransakningar*, dels ock i rubrikerna *besvärsskrifter* och handlingar i brottmål och fiskaliska aktioner, *brottmål*, ransakningar, ansökningar, förklaringar och besvärshandlingar deri, samt *klagomål* öfver tillfogadt våld och oförrätt af embets- eller tjänsteman vidtagit de förändringar, äfvensom åt rubriken *ansökningar* gifvit den uppställning, författningsförslaget utvisar.

Till undvikande af all tvetydighet i fråga derom, att så väl häktad person för talans utförande och fullföljande i mål angående det brott, hvarför han i fängelse sitter, som ock kronoåklagare i alla af dem å tjänstens vägnar utförda åtal böra vara från stämpelafgift fria, hafva bestämda föreskrifter härom blifvit uti § 7 intagna, på sätt författningsförslaget innehåller.

Enär afsked, då den afskedstagande huggas med förhöjning å karakteren, enligt §§ 3 och 4 beläggas med stämpel till visst belopp, har Riksdagen ansett, att sådana afsked, der förhöjning å karakteren icke ifrågakommer, lika väl som afsked, dermed icke några löne- eller pensionsförmåner följa, böra vara från stämpel befriade; och har i öfverensstämmelse härmed uti den i § 7 förekommande rubriken afsked intagits ett tillägg, af innehåll författningsförslaget utvisar.

Bland de anordningar, som i sammanhang med löneregleringen för häradshöfdingarne vidtogos till betäckande af då nedsatt expeditionslösen, var äfven den, att i § 5 mom. 2 af stämpelpappersförordningen infördes den allmänna föreskrift, att alla andra bevis, än om meddelande af första uppbud, vederhäftighetsbevis och bevis öfver inlemnande och inregistrerande af bouppteckning, skulle, då de utfärdades af domare eller underdomstol å landet, beläggas med stämpel till samma belopp, som den för beviset utgående lösen; och föreskrefs i § 7 mom. 3, att från erläggande af den i § 5 mom. 2 stadgade särskilda stämpel intet uddantag egde

rum. De sålunda meddelade föreskrifter hafva icke blott för domhafvande på landet medfört synnerligt tidsödande arbete, utan ock haft den påföljd, att handlingar, hvilka redan efter andra grunder blifvit stämpelbelagda, tillika skolat för derå tecknade bevis, såsom om lagfart, beviljande, förnyande eller relaxerande af inteckning m. m., särskildt stämpelbeläggas.

Enär, enligt hvad ofvan är anfördt, Riksdagen upphäft 2 mom. i § 5, kommer visserligen den deri stadgade särskilda tilläggsstämpel att upphöra. Men då Riksdagen ansett sig i stället böra bestämna, att bevis i allmänhet, som af embetsmyndigheter utfärdas, skola stämpelbeläggas, torde denna föreskrift äfven kunnat komma att tillämpas för sådana bevis, som tecknas å annorlunda karterad handling, derest icke uttryckligt undantag härutinnan stadgades; och har Riksdagen till undanröjdande af tvetydighet i detta hänseende gifvit åt rubriken bevis uti ifrågavarande 7 § den förändrade lydelse, bilagda författningsförslag utvisar.

Enligt hvad Riksdagen erfarit, har tvekan vid tillämpning af stadgandena angående boupptecknings förseende med stämpel uppstått, huruvida nemligen den särskilda tilläggsstämpeln å bouppteckningar, som ingifvas till underdomstol å landet, skall beräknas å *hela* behållningen i boet eller endast å *den* behållning, som återstår, sedan efterlevande makes giftorätt, der sådan finnes, blifvit frånräknad. — I sammanhang med regleringen af härads höfdingarnes löneförmåner bestämdes af 1874 års Riksdag, att bouppteckningar, som ingäfvos till underdomstol å landet, skulle beläggas med en tilläggsstämpel, till belopp motsvarande den dittills för sådana handlingar utgående lösen. Då vid denna lösens beräknande något afdrag, äfven om make lefde efter, icke egde rum, samt de vid sistlidet års riksmöte vidtagna förändringar uti hithörande stadganden icke afsågo någon rubbning af hvad uti ifrågavarande afseende förut var stadgadt, har Riksdagen, för att undanröджа berörda tvetydighet, förändrat rubriken bouppteckning i § 7 till den i författningsförslaget upptagna lydelse.

På det förmyndareförordnanden, utfärdade af Hofrätt, ej må — vid det förhållande att i Hofrätt lösen i allmänhet kommer att försvinna — undgå all afgift, har Riksdagen åt den i § 7 mom. 1 förekommande rubriken förmyndareförordnanden gifvit den lydelse, författningsförslaget utvisar.

Då de vilkorliga äktenskapsförbud, som enligt 2 Kap. 5 och 6 §§ Giftermålsbalken förut varit stadgade för personer, beslägtade med hvarandra uti svågerlag å sidorna eller i andra svågerlaget, genom Kongl. förordningen den 24 Maj 1872 blifvit upphäfda; och då giftermålsresolutioner

tioner för besvårade således numera icke ifrågakomma, har den derom befintliga rubrik blifvit ur § 7 utesluten.

Enligt hvad dels i Justitie-ombudsmannens vid innevarande riksmöte afgifna embetsberättelse, dels ock uti en inom Riksdagen gjord framställning blifvit anfördt, har hos underdomare tvekan och meningsskiljaktighet uppstått om och i så fall hvilken stämpel skall läggas å de i 19 § af nya lagfartslagen och 62 § af Eders Kongl. Maj:ts nådiga förordning angående inteckning i fast egendom den 16 Juni 1875 omnämnda afskrifter af hvad om lagfarts- eller inteckningsärende blifvit infördt i lagfarts- eller inteckningsbok, hvilka afskrifter eller utdrag tecknas å lagfartsbevis eller protokollsutdrag i lagfarts- eller inteckningsärende. Då Riksdagen beslutat att stämpel å bevis, tecknad å vissa uppgifna allmänneligen förekommande handlingar, vid deras företeende inför underdomstol å landet skall eftergifvas, har Riksdagen ansett sig ega ännu mindre fog att för ifrågakomma utdrag af fastighets- eller inteckningsböcker bestämma någon särskild stämpel; hvadan Riksdagen, för att undanrödja antydda meningskiljaktighet, uti ifrågavarande 7 § mom. 1 intagit en rubrik af följande lydelse:

»Utdrag eller afskrifter af fastighetsbok, hvilka tecknas å lagfartsbevis eller å utdrag af lagfarts- och inteckningsprotokoll».

Som frågor om donationer, ehvad de röra akademierna, pensionskassor, fattigvårdsinrättningar, hospitaler och lasarettar eller andra fromma stiftelser, redan enligt mom. 1 i § 7 äro från all stämpel befriade, har Riksdagen ansett rubriken »donationer, frågor derom» jemväl böra utur § 7 mom. 2 såsom öfverflödig utgå.

Enär genom Kongl. Maj:ts förnyade nådiga Jagtstadga den 21 Oktober 1864 lagens stadgande uti 23 kapitlet Byggningsbalken om skyldighet att efter uppbåd deltaga uti häradsskall samt att bygga varggård eller varggrop blifvit upphäfdt, och berörda onera således upphört, hafva rubrikerna »skallgång» och »varggårdars anläggande» blifvit utur 7 § 2 mom. uteslutna.

Med anledning deraf att Riksdagen borttagit mom. 2 af § 5, har ock 3:dje mom. af § 7, hvilket moment endast afser stadgandena i § 5 mom. 2, blifvit uteslutet.

De smärre redaktionsförändringar, Riksdagen vidare funnit sig böra vidtaga dels i afseende å öferskrifterna till mom. 1 och 2 af § 7, dels ock i öfrigt uti samma §, äro i bilagda författningsförslag intagna.

§ 8.

Med anledning deraf, att enligt nya lagfartslagen fastebref icke vidare komma att utfärdas, har en mindre redaktionsförändring uti mom. 9 af ifrågavarande §, sådan denna förändring i författningsförslaget finnes intagen, af Riksdagen vidtagits.

Till följd af hvad Riksdagen vid §§ 3 och 4 beslutat derom, att embets- eller tjenstebefattnings innehafvare jemväl vid uppflyttning från lägre till högre lönegrad äfvensom vid förhöjning af lön genom ålders-tillägg eller i anledning af lönereglering skall erlägga stämpelafgift för den vunna lönstillökningen, har Riksdagen ansett en bestämmelse om tiden och sättet för denna stämpelafgifts erläggande böra uti mom. 11 af § 8 intagas, och derföre gifvit detta lagrum den i författningsförslaget upptagna förändrade lydelse.

§ 11.

Enär Riksdagen ansett det vara med rättvisa och billighet öfverensstämmande, att äfven de landtdomare, som äro i residensstäder bosatte, få i likhet med dem, som äro annorstädes boende, beräkna sig till godo fyra procent försäljningsprovision af det försålda eller använda beloppet stämpelpapper, har Riksdagen vid § 11 fogat det tillägg, författningsförslaget utvisar.

§ 13.

Efter hvad i en inom Riksdagen gjord framställning uppgifvits, lärer under senare tid 2:dra punkten af ifrågavarande §:s 2:dra moment blifvit sålunda tillämpad, att den landskontoret och landtränkmästaren tillkommande provision beräknats efter det penningebelopp, som under redovisningsåret influtit, och icke efter det belopp, derför stämpladt papper under året blifvit försåldt.

Ehuru denna tillämpning utan tvifvel är med stadgandets ordalydelse öfverensstämmande, kan det dock svårigen förnekas, att densamma leder och måste leda till ett resultat, som knappast torde kunna anses med rättvisa och billighet öfverensstämmande. Då nemligen försäljningsmännen hafva sig medgifvet anstånd intill den 15 Januari nästföljande år med leverering af likvid för det under föregående året försålda stämpelpapper

samt deraf enligt den verkställda liquiden räkna sig försäljningsprovision till godo, och det åligger vederbörande redogörare hos Eders Kongl. Maj:ts Befallningshafvande att vaka öfver noggrann redovisning och leverering från försäljningsmännen inom den i författningen bestämda tid, kan det svårligen förnekas, att landskontorens och landtränsmästarnes ansvarighet icke är inskränkt till den del af försäljningssumman, som under kalenderåret influtit, utan ock omfattar det belopp, som derefter under anståndstiden till den 15 påföljande Januari bort inflyta och blifvit inbetaladt, hvadan också provision jeinväl för detta senare belopp, som i årsredogörelsen upptages, bör vid dennas behöriga afslutande få tillgodoräknas; ty i annat fall måste inträffa, att en efterträdande innehafvare af landskamererare- eller landtränsmästarebefattning får räkna sig till godo provision för den uppbörd, företrädaren kontrollerat och redovisat. För statskassan kan en förändring, som undanröjer denna oegentlighet, icke medföra någon olägenhet, då provisionen icke utgår för högre belopp, än som redan influtit i kronans kassa och blifvit behörigen redovisadt. Enär Riksdagen ansett ändamålet med en sådan förändring kunna uppnås och kronans rätt tillbörligen ses till godo, om stadgandet så affattades, att den ifrågavarande provisionen finge beräknas å hvad, enligt landtränseriets räkning, i kronans kassa uti stämpelpappersafgift influtit samt Kongl. Maj:ts och Kronans tillkommer, har Riksdagen vidtagit den härmed öfverensstämmande redaktionsförändring af § 13 mom. 2, som bilagda författningsförslag innehåller.

I sammanhang med frågan om beräkningssättet för nyss omhandlade provision, och då den betydliga förhöjning i stämpelpappersafgiften, hvilken dels måste inträda i följd af de beslut, som i sammanhang med löne-regleringen för häradshöfdingarne år 1874 fattades, dels ytterligare ifrågakommer i anledning af vid innevarande riksmöte vidtagna ändringar i stämpelpappersförordningen, uti motsvarig mån höjer den statsutgift, hvilken såsom provision hädanefter enligt nu gällande beräkningsgrund till landskontoren och landtränsmästarnes utgår, har Riksdagen tagit under öfvervägande, om icke skäl nu vore för handen att något nedsätta den för landskontoren och landtränsmästarnes, till 2 procent för hvardera, bestämda provisionen. Härvid har dock mött betänklighet derutinnan, att denna provision ingår bland nu medgifna löneförmåner för ifrågavarande viktiga och i vissa delar af riket så svagt aflönade tjänstebefattningar, att särskildt dyrtidstillägg för samma befattningar äfven vid innevarande riksmöte funnits böra beviljas; vid hvilket förhållande det svårligen låter sig göra att genom en allmän procentbestämning tillvägabrunga fullt

rättvis och billig jemkning i aflöningsförmåner vid ifrågavarande befattningar. Och då härtill kommer, att frågan om ny lönereglering för landsstatens tjenstemän nu är under utarbetning samt snart torde komma att underställas Riksdagens pröfning, har Riksdagen ansett sig allenast böra i underdånighet anhålla, att Eders Kongl. Maj:t, i sammanhang med utarbetande af det förslag till lönereglering för landsstaten, som lär vara att förvänta, tacktes låta utreda frågan om och i hvad mån provision för stämpelpappers försäljning och redovisning må bland landskontorens och landtränsmästarnes aflöningsförmåner vid den nya löneregleringen ingå.

§ 16.

Efter hvad Riksdagen inhemtat, har det i 5:te momentet af denna § förekommande stadgande om ansvar för den, som utlemnar vaxel, hvilken icke blifvit med stämpel behörigen försedd, i allmänhet tolkats sålunda, att man ansett detsamma ej tillämpligt å sådana vaxlar i utländsk myntsort, som blifvit från utlandet hitsända för accept eller inkassering. För undanröjdande af en sådan, mot författningens mening uppenbarligen stridande tolkning, har Riksdagen gifvit ifrågavarande lagrum den förändrade lydelse, författningsförslaget utvisar.

Riksdagen framhärdar etc.

Stockholm den 15 Maj 1876.

Kungörelse

angående stämpelpappers-afgiften samt hvad vid kontrollen
och uppbörden deraf bör iakttagas.

§ 2.

Om olika slag af stämpelpapper.

Stämpelpapper skall vara att tillgå af följande slag, nemligen:

- a) hela ark å 50 öre samt 1, 2 och 3 kronor;
 - b) enkla och dubbla belägningsstämplar å 10, 15, 20, 25, 30, 40, 50, 60 och 75 öre samt 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 15, 25, 50, 75, 100 och 500 kronor; samt
 - c) vaxelstämplar å
-

§ 3.

Om stämpel å fullmakter, konstitutorialer, förordnanden och afsked, af Kongl. Maj:t meddelade.

Följande handlingar förses vid utfärdandet med stämpel till här
utsatta belopp:

Fullmakter, konstitutorialer eller förordnanden, hvarigenom embeten,
tjenster eller beställningar med verklig lön vid civila,
militära, ecklesiastika eller andra stater af Kongl. Maj:t
tillsättas, böra förses med stämpel af 6 kronor samt dess-
utom till belopp, motsvarande 1 procent å hela lönen, när
den utnämnde första gången tillträder befattning med lön,
men, vid befordringar till högre lön, blott å skilnaden
mellan den lön, efter hvilken den utnämnde förut erlagt
stämpelafgift, och den lön, som erhålles. Likaledes skall

stämpelavgift, motsvarande 1 procent å löneskilnaden, erläggas, då embets- eller tjenstebefattnings innehafvare uppflyttas från lägre till högre lönegrad, äfvensom vid förhöjning af lön genom ålderstillägg eller till följd af vidtagen lönereglering.

Då embete eller tjenst åtföljes — — — — —

Fullmakter, konstitutorialer, öppna bref, protokollsutdrag m. m., hvarigenom embeten, tjänster eller befattningar vid de Kongl. Hofven bortgifvas, skola, då dylik fullmakt m. m. första gången löses, fördes med stämpel till 1 procent af lönebeloppet, men, vid ytterligare befordran, eller vid löneförhöjning, med enahanda lindring och iakttagande i öfrigt, som i afseende å fullmakter vid civila, militära och andra stater stadgas.

När någon — — — — —

§ 4.

Om stämpel å fullmakter, konstitutorialer, förordnanden och afsked från rikets embetsverk och andra offentliga myndigheter.

Nedannämnda utgående expeditioner fördes med stämpel, på sätt här nedan stadgas:

Fullmakter, konstitutorialer, förordnanden, antagningsbevis och protokollsutdrag, hvarigenom embeten, tjänster eller beställningar med verklig lön tillsättas af chefer eller embetsverk, af hvad namn de vara må, som dertill äro af Kongl. Maj:t bemyndigade, äfvensom af styrelserna öfver Riksbanken och Riksgäldskontoret med deras afdelningar, städernas magistrater och de flere, hvilka ega att till offentliga sysslor utnämna, skola fördes med stämpel till belopp af 1 procent, beräknad å hela lönen, då den utnämnde första gången tillträder befattning med lön, men vid befordringar till högre lön blott å skilnaden emellan den lön, efter hvilken den utnämnde förut erlagt stämpelavgift, och den lön, som erhålles; likaledes skall stämpelavgift, motsvarande 1 procent å löneskilnaden, erläggas,

då embets- eller tjänstebefattnings innehafvare uppflyttas från lägre till högre lönegrad, äfvensom vid förhöjning af lön genom ålderstillägg eller till följd af vidtagen löne-reglering.

Atföljes tjänsten af — — — — — af fullmakten erhålles.
— — — — —

För följande personer, som ej hafva ständig lön, förses fullmakten, konstitutioriet eller antagningsbeviset med stämpel till nedanstående belopp, nemligen för

	Kr.	öre.
Hofrättskommisssarier	8:	—
Notarii publici:		
i Stockholm och Göteborg	50:	—
i de öfriga städerna	15:	—
Skeppsklarerare:		
i Stockholm och Göteborg	150:	—
i de öfriga städerna	25:	—
Sockenskrifvare	1:	—
Stadsnåklare:		
i Stockholm och Göteborg	200:	—
i de öfriga städerna	50:	—
— — — — —		
Resolution eller fullmakt på tjänstebyte eller transport förses med stämpel till 1 procent af det belopp, hvarmed den lön, som erhålles, öfverstiger den, hvarefter stämpelafgift förut blifvit erlagd.		
— — — — —		
— — — — —		

§ 5.

Om stämpel dels å domar, utslag, resolutioner och andra dylika handlingar, som utfärdas af domstolar, embetsverk och myndigheter, dels ock till handlingar, som dit inlemnas eller derstädes företes.

Domstolar, embetsverk och myndigheter indelas i afseende på den stämpel, som till omförmälda handlingar erfordras, uti följande fem afdelningar.

Första Afdelningen.

Öfverståthållareembetet; Kongl. Maj:ts Befallningshafvande och till landsstaten hörande tjenstemän; öfverintendentsembetet; general-landtmäterikontoret; styrelsen för allmänna väg- och vattenbyggnader; styrelserna för statens jernvägar; chefsembetena samt civile tjenstemän vid armén och flottan; chefsembetet vid krigsskolan; konsistorierna; rektors-embeten och fakulteter vid universiteten; teknologiska institutet; tull-distriktschefsembeten; samtliga underdomstolar, hvilka icke finnas under Andra Afdelningen upptagna; bergmästare; magistrater och andra styrelser samt öfriga verk och myndigheter i städer och köpingar; sjömanshus.

Andra Afdelningen.

Underdomstolar å landet.

Tredje Afdelningen.

Rikets kollegier; sundhetskollegium; akademikanlserembeten; serafimerordensgillet; direktionen öfver serafimerlasarettet; generalpoststyrelsen; telegrafstyrelsen; generaltullstyrelsen; fångvårdsstyrelsen; skogsstyrelsen; krigsöfverdomstolar; samt andra af Kongl. Maj:t tillsatta styrelser, komitéer och myndigheter, hvilka icke finnas i denna eller öfriga afdelningar särskildt upptagna.

Fjerde Afdelningen.

Rikets Hofrätter.

Femte Afdelningen.

Statsdepartements-, justitierevisions- samt hofexpeditionerna, äfvensom riksrätten.

Alla handlingar, som icke i 3:dje, 4:de och 6:te §§ finnas omförmälda, skola, då de från förenämnda verk och myndigheter utgifvas eller dit inlemnas, vara försedda med stämpel till följande belopp:

	1:sta afdel- ningen		2:dra afdel- ningen		3:dje afdel- ningen		4:de afdel- ningen		5:te afdel- ningen	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
Handlingar, som utgifvas:										
Stämningar, konstitutorialer och förordnanden beläggas med stämpel för hvarje ark	—	50	—	50	1	—	2	—	2	—
Protokoll, som part eller sökande är pliktig att lösa, ehvad det innefattar beslut eller icke, för hvarje ark	—	50	1	—	1	—	3	—	3	—
Domar, utslag och resolutioner med rubrik, hvilka part eller sökande är pliktig att lösa, för första arket	—	50	—	—	1	—	9	—	15	—
för hvart och ett af de öfriga arken	—	50	—	—	1	—	2	—	2	—
Gravationsbevis, som af domare på landet meddelas, skola förses med stämpel till samma belopp, som den för beviset utgående lösen.										
Annat bevis, äfvensom alla andra utgående handlingar, samt afskrifter, för hvarje ark	—	50	—	50	—	50	1	—	1	—
Handlingar, som inlemnas:										
Underdåniga deduktioner och kontraduktioner									5	
med tillökning af två kronor för hvarje ark utöfver det första.										
Ansökningar, besvärs- och förklaringskrifter, som inlemnas till de under tredje, fjerde och femte afdelningarna upptagna verk och myndigheter, för hvarje ark	—	—	—	—	—	50	—	50	—	50
Deremot äro bilagor från stämpelafgift	fria		fria		fria		fria		fria	
Likaså äro alla andra handlingar, som inlemnas till embetsverk och myndigheter, tillhörande första och andra afdelningarna, från stämpel	fria		fria							

§ 6.

Om stämpel till åtskilliga skrifter och handlingar, som dermed skola förses, utan annan förändring af beloppet, hvarhelst de företes eller utgifvas, än den, som i afseende å bouppteckningar här nedan omförmåles.

Följande handlingar förses med stämpel till nedanstående belopp:
Kr. öre.

—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Bilbref	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

1: —

Bouppteckningar förses med stämpel till belopp af 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af behållningen i boet; dock må befrielse från stämpel ega rum, der behållningen ej uppgår till 1,000 kronor, äfvensom för efterlevande makes giftorätt, hvilken, ehvad den utgör mer eller mindre, beräknas till hälften af behållningen; härförutan skall bouppteckning, som till Hofrätt eller underdomstol å landet ingifves, då behållningen uppgår till eller öfverstiger 1,000 kronor, förses med särskild tilläggsstämpel, beräknad efter 20 öre för hvarje fulla 100 kronor, af behållningen till och med 15,000 kronor, hvarefter tillägges för hvarje fulla 100 kronor af behållningen till och med 30,000 kronor 10 öre och från 30,000 kronor och allt vidare 5 öre: dock så att denna tilläggsstämpel ej i något fall för en bouppteckning får öfverstiga 150 kronor.

Ingår bland qvarlåtenskapen äfven fast egendom må denna, i afseende å bouppteckningens förseende med stämpelpapper, icke beräknas lägre än till det å egendomen vid dödsfallet gällande taxeringsvärde.

Bouppteckningar förses med stämpel enligt den författning, som gäller, då de till domstol ingifvas.

Har afliden person på flera orter efterlemnad

Kr. öre.

egendom, hvaröfver särskilda bouppteckningar blifvit upprättade, må hvar och en af dem, utan att vara med stämpel försedd, ingifvas till den rätt, der egendomen är belägen, men skola sedermera samtliga inlemnas till den rätt, inom hvars domvärjo den affidne vid dödsfallet varit mantalsskrifven, hvarvid sammanräknade behållningen enligt samtliga bouppteckningarne skall tagas till grund för beräkningen af stämpelbeloppet; dock att härvid iakttages, att den här ofvan för bouppteckning, som till Hofrätt eller underdomstol å landet ingifves, föreskrifna tilläggsstämpel utan afräkning skall särskildt åläggas hvarje i detta hänseende stämpelpliktig bouppteckning efter dess behållning.

Certepartier eller fraktslut om fartyg, ehvad de upprättas inom eller utom landet, skola, då de vid domstol eller hos exekutor företes, förseas med stämpel till 25 öre för hvarje fulla 100 kronor af den fraktsumma, hvarför betalning sökes.

Folkpass eller sjömansrulla för skeppare och besättning på resor till utrikes ort

1: —

Fribref för fartyg och båtar samt derom utgifna förbindelser

— 50.

Fördels- och undantags-kontrakt, då de hos domaren uppvisas

— 50.

Försäkringsbref, förnyelsebevis, premieqvittens eller annan handling af hvad namn som helst, hvilken hädanefter af utländskt bolag eller dess agent här i riket utfärdas eller utlemnas till försäkring af fast eller lös egendom mot eld och brand eller sjöskada, äfvensom af menniskolif, skall, på försäkringsbolagets bekostnad, förseas med stämpel till följande belopp, nemligen: för försäkring af fast eller lös egendom en half procent af utbetald premie och för försäkring af lif en fjerdedels procent af premien; dock icke i något fall under ...

— 50.

Kr. öre.

Dessutom skola dylika försäkringshandlingar, ehvad de äro af inhemska eller utländska försäkringsbolag meddelade, då de inför domstol eller exekutor företes, beläggas med stämpel till lika belopp, som för skuldebref är föreskrifvet.

Gåfvobref å fast egendom — — — — —

Kartor, geometriska, som utgifvas från generallandtmäterikontoret samt af landtmätare i landsorterna — 50.

Kontrakter:

— — — — —
Till alla arrendekontrakter och afhandlingar, utan viss summa, skall, efter ofvanstående grund, stämpel anskaffas till det belopp, hvartill deri betingade persedlar eller förmåner kunna skattas enligt senast fastställda markegångspris; och skulle samma kontrakt innehålla bestämmelser rörande persedlar eller förmåner, hvilka icke finnas i markegångstaxan uppförda eller blifvit i kontraktet visst värde i penningar åsatta, ökas stämpeln i afseende derå med 50 öre.

— — — — —
Köpe-, bytes- och gåfvobref samt testamentariska förordnanden om fast egendom å landet och i städerna, bruk och manufakturverk, smiden och smidesrättigheter, frälseräntor, fabriker eller andra inrättningar med hvad mera, som under eganderätt föryttras och vid domstolarne lagfares, beläggas med stämpel till belopp af 60 öre för hvarje fulla 100 kronor af värdet, beräknadt, för bytes- och gåfvobref samt testamentariska förordnanden, efter nästföregående årets taxeringsvärde samt, för köpebref, efter den i penningar bestämda köpeskillingen, såframt denna icke understiger fastighetens taxeringsvärde, men i sådant fall efter sistberörda värde.

— — — — —
Varder köpe-, bytes- eller gåfvobref eller testamentariskt förordnande, förrän lagfart beviljats,

å annan man transporteradt eller öfverlätet, beläggas handlingen ånyo med stämpel efter nyssberörda grund för hvarje transport eller öfverlåtelse, såvida icke densamma eger rum inom den för lagfart föreskrifna tid, räknad från första fånet, samt öfverlåtelsehandlingen för lagfarts erhållande inom samma tid hos domstolen företes, i hvilket fall förnyad beläggning ej ifrågakommer.

Till köpe- och bytes-bref bestå kontrahenterna häften hvardera till stämpeln, om ej annorlunda derom slutadt är.

Morgongåfvobref till en fjerdedels procent af gåfvans värde.

Notariatsbref eller bevis och protester, som notarii publici utgifva, hvarje ark — 50.

Pass, rese- till inrikes orter eller Norge, ehvad passet afser en eller flera personer — 50.

Pass, rese-, till utrikes ort, ehvad passet gäller för en eller flera personer 1: 50.
dock äro från stämpelafgift fritagne de, som resa i kronans ärende, samt de, hvilka för fattigdom undfå pass gratis.

Prestebref 1: —

Privilegier; se Patenter.

Sjöassuransbref; se Försäkringsbref.

Skiljobref i äktenskap och trolofningar 1: —

Testamentariska förordnanden om fast egendom; se Köpebref.

Tillståndsbref att hålla näring och kaffe samt mera dylikt

Vågattester till låns erhållande — 50.

§ 7.

Om undantag från de uti §§ 3, 4, 5 och 6 intagna stadganden.

1:o. Från stämpel enligt §§ 3, 4, 5 och 6 befrias:

— Aktioner, fiskaliska; ansökningar, förklaringar och besvärshandlingar deri;

— rörande akademier, gymnasier, hushållningssällskap, kyrkor, skolor och hospitaler, fattigvårdsinrättningar, pensionskassor och alla andra fromma stiftelser samt akademihefman;

Afsked, då dermed icke förhöjning å karakteren eller några löne- eller pensionsförmåner följa, äfvensom då endast sådan pension dervid tillägges, hvartill den afskedstagande enligt författningarna är berättigad eller för hvars erhållande han sjelf gjort tillskott;

— Ansökningar till Kongl. Maj:t

— med klagan öfver tillfogadt våld eller oförrätt af kronobetjente eller andra embetsmän, när saken innefattar ett verkligt brottmål;

— i brottmål och fiskaliska aktioner;

— i alla sådana ekonomi-, politi- och militärärenden, hvilka antingen kunna röra någon hel menighet eller hafva afseende på allmänna och kommunala onera, såsom publika byggnader, fråga om krono- och kyrkotionde samt presträttigheter, vägars och broars underhållande, knekte-, rustnings- och roteringsskyldigheters utgörande, krono-, fäng- och gästgifveri-skjuts med mera dylikt, jemte de utlåtanden, bevis och expeditioner, som domare och embetsmän i dessa ärenden meddela;

— Besvärsskrifter; se Ansökningar;

— uppbördsråns i mål rörande kronoräntor samt redogörelse för disponerade medel;

— och andra inkommande handlingar i brottmål och fiskaliska aktioner;

Betyg från skolor och elementarläroverk;

Bevis af domare och embetsmän i ekonomi-, politi- och militär-
ärenden, samt bevis tecknad å företedd handling om lag-
fart, om fastställelse, förnyelse, dödande, relaxering eller
postposition af in-teckning, om testamentsbevakning, om
ingifvande af äktenskapsförord, morgongåfvobref och köpe-
afhandling om lösören, eller om fastställelse af egoskifte
och egoutbyte, äfvensom att rågångsförrättning vunnit
laga kraft;

Bouppteckningar, då behållna summan icke uppgår till 1,000 kronor,
äfvensom efterlevande makes giftorätt, beräknad till hälften
af behållningen, samt afskrifter eller utdrag af bouppteckningar;
dock att från den särskilda tilläggsstämpel, som finnes stadgad för
bouppteckningar, som till Hofrätt eller underdomstol å landet ingifvas,
något undantag icke eger rum;

Brottmål; ansökningar, förklaringar och besvärshandlingar deri;

— — — — —
Förmyndareförordnanden, som från underdomstolar utfärdas;

Förmyndarekammarers uträkningar å omyndige barns medel och i
allmänhet förmyndareredogörelse med dertill hörande bilagor;

Hospitaler och lasarettor, i alla dem rörande mål;

Häktad person för talans utförande och fullföljande i mål, angående
det brott, hvarför han i fängelse sitter;

Justitiekanslersembetet; och

Justitieombudsmannen; alla skrifter och — — — — —

Karaktersbyggnader å militieboställen; kontrakter derom;

Klagoskrifter öfver tillfogadt våld och oförrätt af embets- eller
tjensteman;

Konstitutorialer och förordnanden — — — — —

Kronoleveranser; kontrakt derom;

Kronoåklagare — derunder jemväl inbegripne tull- och jägeribe-
tjente — i alla af dem, å tjenstens vägnar, utförda åtal;

Kyrkobetjente; se Antagningsbevis;

— — — — —
Prestval; fullmakter och voterings-sedlar dervid;

Protokoll hos kommunalstyrelse å — — — — —

Qvittenser;

Redogörelse för disponerade medel;

Resolutioner, kommunikations- och inhibitions-;

Revisionssaker; handlingar deri, som för parts räkning från Hofrätt till Kongl. Maj:t insändas; dock icke Hofrättens protokoll i saken;

Riddare- och kommendörsbref, som

Testamentariska förordnanden, såvida de ej angå fast egendom och för lagfarts vinnande företes;

Uppbördsmäns besvär; se Besvär;

Utdrag eller afskrifter af fastighetsbok, hvilka tecknas å lagfartsbevis eller å utdrag af lagfarts- och inteckningsprotokoll;

Utsyning; ansökningar derom;

Val; fullmakter och voteringsedlar dertill;

Vederhäftighetsbetyg, som

2:o) Från den enligt §§ 3, 4, 5 och 6 stadgade stämpel äro jemväl fria såväl inkommande handlingar som utgående expeditioner i nedannämnda mål och ärenden, dock med undantag af Kongl. Maj:ts deruti meddelade resolutioner, utslag och domar, hvilka skola beläggas med den i § 5 stadgade stämpel för hvarje expedition, som icke enligt mom. 1:o) i denna § jemväl är från sådan stämpel fri:

Bevillningsmål;

Ekonomimål, till hvilka, bland andra, räknas frågor om

Rustningsskyldigheters utgörande;

Skogsafvittringar;

Utsyning till ny åker och äng;

Vägars underhållande;

Salpetersjuderiärenden.

§ 8.

Allmänna föreskrifter vid författningens efterlefnad.

9:o) Å köpe-, bytes- och gåfvobref samt testamentariska förordnanden rörande fast egendom på landet och i städerna, som vid underdomstolarna i ändamål af lagfart företes, afvensom å skuldebref och andra handlingar, som i nämnda domstolars inteckningsprotokoller intagas, samt — — — — —

11:o) Ej må någon tillgodonjuta de genom Kongl. Maj:ts och dess embetsmäns bref, fullmakter, transporter och konstitutorialer eller genom generalordres honom tillagda löneförmåner och rättigheter, innan han uppvisat fullmakten eller förordnandet, behörigen med stämpel försedt.

Har innehafvare af embete eller tjänst vunnit löneförhöjning genom uppflyttning i högre lönegrad eller genom ålderstillägg eller lönereglering, må han icke komma i åtnjutande af denna löneförhöjning, förrän han hos den myndighet, der han eger att lönen uppbära, företett för honom utfärdade fullmakt eller förordnande, försedt med ytterligare stämpelpapper i förhållande till den vunna tillökningen i lönen.

12:o) — — — — —

§ 11.

Försäljningsprovision.

Vid redogörelses afgifvande för på kredit emottaget stämpelpapper, vare sig till försäljning eller till användande i och för utöfning af embete eller tjänst, ege den redovisande att, såsom ersättning för möda, skrifmaterialier, postporto m. m., beräkna sig till godo, i Stockholm samt i länsresidensstäderna tre och i öfriga städer samt å landsbygden fyra procent af det försålda eller använda beloppet af stämpelpapper; dock att domhafvande å landet, ehvad han är bosatt i residensstad eller annorstädes, alltid eger att beräkna fyra procent.

§ 12.

§ 13.

Uppbörd och redovisning af stämpelpappersmedlen.

2:o) För hvarje

hvarje län.

Inom den 31 Januari årligen skall landtränteriets räkning öfver uppbörden af stämpelpappersmedlen för det näst förflutna året vara till landskontoret inlemnad, åtföljd af alla till debet- och kreditposterna hörande verifikationer, vid vite af 25 öre för hvarje öfverskjutande dag; och bör landskontorets generalräkning för det föregående året, jemte landtränteri- och försäljningsräkningarne, samtidigt med landtränteriets specialräkning direkte till Kamrarrätten insändas, vid 25 öres böter för hvarje dag, som derutöfver under en månads tid med nämnda insändande fördröjes; åliggande det vederbörande att å ifrågavarande räkningars afgifvande inom nu stadgade tid hålla noga tillsyn, samt i sådant afseende, der så påfordras, särskilda viten utsätta; hvaremot, då hvad här anbefalles blifvit fullgjordt samt Kongl. Maj:ts och kronans rätt såmedelst bevakad, landskontoret och landträntermästaren ega att hvardera undfå två procent af hvad enligt landtränteriets räkning i kronans kassa uti stämpelpappersavgift influtit samt Kongl. Maj:t och kronan tillkommer. Försäljningsmännens

§ 16.

Ansvar för öfverträdelse af denna författning.

5:o) Den, som utställer, öfverlåter eller ock till godkännande eller inkassering företer vaxel, hvilken icke blifvit med stämpel behörigen försedd, böte 25 kronor.

6:o)